

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

27. Dies Octobris. Stans in terra, in œlo es, diligis Deum. S. Augustinus in
psalm. 85.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

omnibus perfectus est numeris, dixit Isaac apud
 Cassianum. *Tunc Dei perfecta dilectio, quæ prior illi
 nos dilexit, in nostri quoque cordis transferit affectum.*
*Ecce, cum omnis amor, omne desiderium, omne studium,
 omnis conatus, omnis cogitatio nostra, omne quod volu-
 mus, quod loquimur, quod speramus, Deus erit. Hoc
 demum est esse Dei, & quod sequitur, sui. Omni-
 nam posset cor nostrum eructare verba illa bona
 quæ olim tota jam Dei, D. Scholastica, quædam
 amantium Dei schola. Sic ipsa. *Nescio quid mihi Deus
 fecerit, sed scio, quod nihil possum amare præter ipsum
 in hac miserâ vitâ.* Nihil amare in terris præter
 Deum, est fabricari sibi in terra cælum. Hoc tribu-
 spondeat.*

Ut sis ipse tui, sit Deus ipse tuus.

27. DIES OCTOBRIS.

Stans in terra, in cælo es, diligis Deum. *S. Augustinus
 in psalm. 85.*

Amantis I.
 Deum fe-
 licitas.

ETIAM in terris, Amor est fabricator
 cæli. Miraris Amorem fabricatorum
 Filius Dei, olim dictus (a) fabricator
 filius, Amoris Divini est Pater. In
 cælo nulla est tristitia, sic nec in terris, amantibus
 Dominum cæli, Habeo hujus rei fidei iustorem
 D. Nicolaum Tolentinum, *si fieri potest, ut bonum
 qui servit Deo propter Deum, possit esse Melancholicus
 in hoc mundo?* Exulat omnis melancholia, in
 Divini Amoris Monarchia. In cælo torrens vo-
 luptatis: hoc torrente etiam hic potatur, qui quæ-
 est sitiens Charitatis. Testem cito hujus Veritatis
 D. Scho-

(a) *Matth. 13. 55.*

D. Scholasticam. *O si sciremus solatia, & delicias, quae Deus abscondit diligentibus, & servientibus ei, mundus esset nimis parvus, ad comprehendendum eos, qui illi serviunt.* His affinia dicit S. Laurentius Justinianus. *Deus abscondit excellentiam Religionis, hominibus, alias totus mundus non esset nisi unum Monasterium.* Vertex felicitatis in caelo, est videre Deum; Apex felicitatis extra caelum, est spes videndi Dei, suffragatur mihi Blossius. *Unicum & verum solatium bonae animae in hoc mundo, est spes semel videndi Deum.* Quis ergo, ut extra caelum inveniat sibi caelum, nolit toto corde diligere Deum, cum inde ipse reddatur de terreno caelestis & fiat illi de terra caelum? Quæritis qui te ad amorem excitent stimulos, acuant aculeos? Expende sequentes rationes.

II. Quid non agendum homini, ut suadeat homini Amorem Dei? Quot scribendi libri, quot adferendæ rationes, quot excogitanda argumenta, quot habendæ conciones, quàm horribilia intentanda supplicia, quàm incredibilia promittenda præmia? Et hoc ut suadeatur res omnium rerum, facillima, utilissima, jucundissima? Res quàm natura docet, Ratio suadet, Deus jubet, tota rerum universitas hortatur. O homines vix homines? Quid si summæ esurienti proponatur mensa exquisitissimis ferculis opiparè instructa: si avaro præ pedibus jaceat auri cumulus, argenti acervus, congeries gemmarum, oportebitne vel è Græciâ accersere Demosthenem, vel ex Italia evocare Tullium, qui huic ut thesaurum tollat, illi ut cibos sumat, multis gravibusque allatis rationibus, suadeat? Tamen ut quis persuadeat homini Deum esse amandum, proh! quanto opus

est molimine. Adeone inamabilis est amor? *Quæ tibi sum ipse*, (ait Augustinus) *ut amari te iubeas a me*. *Et nisi faciam, irascaris mihi, Et mineri ingentes miserias? Parvana ipsa est miseria, si non amem te?* Parva Profectò miseria major, nec ab homine timeri, nec ab Angelo excogitari potest, quàm non amare Deum. Sicut enim amare Deum, in terris est cœlum: non amare, est Tartarus.

III. Ut suis momentis ponderes Dei in nos amorem, trutina illa verba Christi. (a) *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum, non pereat. Sic Deus dilexit. Sic tam fortiter, tam effuse, tam ardentem, tanta affectione, tanti illum fecit. Deus; illa infinita Majestas, nullius egens, sibi sufficientissima, qui verbo creavit omnia, cui tot Myriades famulantur Angelorum. Mundum, humanum genus, infimum naturæ rationalis terminum, brutis animalibus affine, terrenis addictum, cœlestium inane, immundum, ingratum, inimicum, rebelle, in quo nihil dignum amore, plurima digna odio, & supplicio, Filium suum Unigenitum, naturalem, consubstantialem, ejusdem Majestatis, Potestatis, Sapientia, excellentia, quem infinito dilexit amore, cum totam suam substantiam una cum omnibus suis perfectionibus ab æterno communicavit. Daret: in Rectorem, in Magistrum, in exemplum vitæ, in resurrectionem, in pretium, in satisfactionem pro peccatis, in thesaurum perpetuum, in jugesacrificium, in Sacerdotem æternum, in panem vitæ sempiternæ, in alimentum immortalitatis, in pignus futuræ gloriæ, in Regem,*

(a) Joann. 4.9.

Judicem, & Remuneratorem, in gloriam, in triumphum cœlestis gloriæ, *Daret*: ad unionem nostræ naturæ, ad nuditatem, paupertatem, ad labores, & incommoda hujus vitæ, ad contumelias, & persecutiones, ad alapas, & sputa, ad flagella, & spinas, ad omne genus probrorum, & dolorum, ad crucem, denique ad mortem. *Ut omnis qui credit, &c.* Totum id fecit, ut nos ab exitio sempiterno, cui addicti eramus, eriperet, & externâ vitâ donaret: nec à nobis requirit aliud, quàm ut credamus in Filium, eique serviamus, & diligamus. Qui sic, & tantum te dilexit, necdum ingrâtè vel tantillum diligis? Imò Domino cœli præfers pauxillum terræ? Verè

Urit amor cæcus, non est amor arbiter æquus,

Nam deforme pecus, judicat esse decus

28. DIES OCTOBRIS.

Amor non amatur. Jacobonus in vita.

Maximus a. I. **N**on amari summum Bonantis est
dolor, tam
ratus in certis
Dei amor.
Divi Francisci Familiâ, Vir præcellens sanctimoniâ.
Qui cum videret tantam esse amantium Deum, qui
est Charitas, caritatem, ut erat ipsi Deus charissimus,
incedebat mæsto, & in solum dejecto vultu, non sine
copioso fletu, ac oris planctu, & cordis luctu. Alii
per compita ei obvii, cum viderent genas tam uberibus
perfusas lachrymis, toties gementem, singultientem,
ac præ mærorismagnitudine, tantum non exanimem,
ab eo studiosè quærunt: ecquid ita ploret,
quid deploret, cur tam copiosa in oculis lachrymæ,